KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 14.2.2008
COM(2008) 76 konč.

Predlog

UREDBA SVETA

o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinški dajatvi za uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta predlog zadeva uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005 („osnovna uredba“), v postopku v zvezi z uvozom amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije.

Splošno ozadje

Ta predlog je nastal v okviru izvajanja osnovne uredbe in je posledica preiskave, ki je bila izvedena v skladu z vsebinskimi in postopkovnimi zahtevami, določenimi v osnovni uredbi.

Obstoječe določbe na področju, na katero se nanaša predlog

Trenutno veljavni ukrepi so dokončna protidampinška dajatev na uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, uvedena z Uredbo Sveta (ES) št. 658/2002, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 945/2005.

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Se ne uporablja.

POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANKAMI IN OCENA UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi strankami

Zainteresiranim strankam, ki jih zadeva postopek, je že bila dana možnost, da zagovarjajo svoje interese med preiskavo v skladu z določbami osnovne uredbe.

Zbiranje in uporaba izvedenskih mnenj

Zunanje izvedensko mnenje ni bilo potrebno.

Ocena učinka

Ta predlog je posledica izvajanja osnovne uredbe.

Osnovna uredba ne predvideva splošne ocene učinka, ampak vsebuje izčrpen seznam pogojev, ki jih je treba oceniti.

PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Povzetek predlaganih ukrepov

Komisija je 19. decembra 2006 začela vmesni pregled veljavnih ukrepov v zvezi z uvozom amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, in sicer na zahtevo dveh ruskih

proizvajalcev izvoznikov, OJSC Acron in OJSC Dorogobuzh. Zahtevek je temeljil na dokazu *prima facie*, da so se okoliščine, na osnovi katerih so bili uvedeni ukrepi, spremenile, zaradi česar nadaljnja ohranitev ukrepov na obstoječih ravneh za izravnavo dampinga ne bi bila več potrebna.

Priloženi predlog uredbe Sveta temelji na ugotovitvah izvedene preiskave, ki je po obsegu omejena na preiskavo dampinga glede vložnika.

Preiskava je pokazala, da je do dampinga prišlo med obdobjem preiskave. Raven ugotovljenega dampinga je bila višja od ravni, ugotovljene v obdobju preiskave, kar je privedlo do uvedbe dokončnih dajatev. Raven je bila višja tudi od stopnje odprave škode, ki je bila podlaga za trenutno veljavne ukrepe. Zato se okoliščine niso spremenile tako, da obstoječi ukrepi za izravnavo dampinga ne bi bili več potrebni. Ugotovljeno je bilo tudi, da so bile okoliščine med sedanjim obdobjem preiskave trajne.

Zato se predlaga, da Svet sprejme priloženi predlog uredbe o zaključku pregleda brez spremembe trenutno veljavnih protidampinških ukrepov, ki bi jo bilo treba najpozneje 18. marca 2008 objaviti v Uradnem listu Evropske unije.

Pravna podlaga

Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005.

Načelo subsidiarnosti

Predlog je v izključni pristojnosti Skupnosti. Načelo subsidiarnosti se zato ne uporablja.

Načelo sorazmernosti

Predlog upošteva načelo sorazmernosti iz naslednjih razlogov:

Oblika ukrepanja je opisana v zgoraj navedeni osnovni uredbi in ne daje možnosti za nacionalno odločanje.

Navedba o tem, kako je zmanjšana finančna in administrativna obremenitev Skupnosti, nacionalnih vlad, regionalnih in lokalnih oblasti, gospodarskih subjektov in državljanov ter kako sorazmerna je z zastavljenim ciljem predloga, se ne uporablja.

Izbira instrumentov

Predlagani instrument: uredba.

Druga sredstva ne bi ustrezala iz naslednjih razlogov: Zgoraj navedena osnovna uredba ne predvideva drugih možnosti.

PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

.

Predlog

UREDBA SVETA

o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinški dajatvi za uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti[1] („osnovna uredba“), in zlasti člena 11(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je Komisija predložila po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Veljavni ukrepi

(1) Trenutno veljavni ukrepi so dokončna protidampinška dajatev na uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, uvedena z Uredbo Sveta (ES) št. 658/2002[2], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 945/2005[3].

2. Zahtevek za pregled

(2) Komisija je prejela zahtevek za delni vmesni pregled v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe.

(3) Zahtevek sta vložila dva povezana ruska proizvajalca izvoznika, ki spadata pod okrilje holdinga „Acron“, in sicer OJSC Acron in OJSC Dorogobuzh. Ti dve družbi se za namen te preiskave zaradi medsebojnega razmerja obravnavata kot ena pravna oseba („vložnik“). Zahtevek je po obsegu omejen na preiskavo dampinga glede vložnika.

(4) Vložnik je navedel in predložil zadostne dokaze *prima facie* o tem, da so se okoliščine, na podlagi katerih so bili uvedeni ukrepi, spremenile, in da so te spremembe trajne. Vložnik je predložil dokaze *prima facie*, da bi primerjava njegovih stroškov z

---

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2117/2005 (UL L 340, 23.12.2005, str. 17).

[2] UL L 102, 18.4.2002, str. 1.

[3] UL L 160, 23.6.2005, str. 1.

amonijevim nitratom in njegovih izvoznih cen za Skupnost privedla do zmanjšanja dampinga znatno pod raven trenutnih ukrepov. Zato se zdi, da nadaljevanje ukrepov na obstoječi ravni, ki temeljijo na prej vzpostavljeni ravni dampinga, za izravnavo dampinga ne bi bilo več potrebno.

3. Začetek

(5) Po posvetovanju s svetovalnim odborom je Komisija ugotovila, da obstaja dovolj dokazov, ki upravičujejo začetek delnega vmesnega pregleda, zato je 19. decembra 2006 z obvestilom o začetku, objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije*[4], napovedala začetek delnega vmesnega pregleda protidampinških ukrepov, veljavnih za uvoz amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe.

(6) Ta pregled je bil po obsegu omejen na damping, njegov namen pa je bila ocena potrebe po nadaljevanju, odpravi ali spremembi obstoječih ukrepov v zvezi z vložnikom.

4. Preiskava

(7) Preiskava dampinga je zajela obdobje od 1. oktobra 2005 do 30. septembra 2006 („obdobje preiskave v zvezi s pregledom“ ali „OPP“).

(8) Komisija je o začetku pregleda uradno obvestila vložnika ter predstavnike države izvoznice in industrije Skupnosti. Zainteresiranim strankam je bila dana možnost, da pisno izrazijo svoja stališča in zaprosijo Komisijo za zaslišanje.

(9) Vsem zainteresiranim strankam, ki so zahtevale zaslišanje ter dokazale, da zanj obstajajo posebni razlogi, je bilo zaslišanje odobreno.

(10) Vložniku in njegovimi povezanimi prodajnimi družbami na ruskem domačem trgu je bil poslan vprašalnik. Vložnik in dve povezani prodajni družbi so poslali v celoti izpolnjen vprašalnik.

(11) Komisija je tudi poiskala in preverila vse informacije, ki so bili po njenem mnenju potrebni za določitev dampinga. Preveritveni obiski so bili opravljeni v prostorih naslednjih družb:

(a) proizvajalca izvoznika:

– OJSC Acron

– OJSC Dorogobuzh

(b) povezanih prodajnih družb:

– JSC Rostragronova

– JSC Kubanagronova

[4] UL C 311, 19.12.2006, str. 55.

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

1. Zadevni izdelek

(12) Izdelek v pregledu je enak izdelku v preiskavah, omenjenih v uvodni izjavi 1, tj. trdna gnojila z deležem amonijevega nitrata, ki presega 80 mas %, s poreklom iz Rusije („zadevni izdelek“), trenutno uvrščena pod oznake KN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 in ex 3105 90 91.

2. Podobni izdelek

(13) Kot je bilo ugotovljeno v prejšnjih preiskavah in potrjeno v tej preiskavi, imajo zadevni izdelek in izdelki, ki jih proizvaja in prodaja vložnik na ruskem domačem trgu, enake osnovne fizikalne in kemične lastnosti in v glavnem enake načine uporabe, zaradi česar se ti izdelki štejejo za podobne izdelke v smislu člena 1(4) osnovne uredbe. Ker je bil ta pregled omejen na določitev dampinga glede vložnika, v zvezi z izdelkom, ki ga industrija Skupnosti proizvaja in prodaja na trgu Skupnosti, niso bile sprejete sklepne ugotovitve.

C. REZULTATI PREISKAVE

(14) V skladu s členom 11(3) osnovne uredbe je bilo proučeno, ali so se okoliščine, na osnovi katerih je bila uvedena trenutna stopnja dampinga, spremenile, in ali je ta sprememba trajna.

1. Normalna vrednost

(15) Za določitev normalne vrednosti je bilo najprej preverjeno, ali je bila vsa domača prodaja vložnika reprezentativna v skladu s členom 2(2) osnovne uredbe. Ugotovljeno je bilo, da je domača prodaja vložnika reprezentativna v primerjavi z izvozom vložnika, saj je ta predstavljal več kot 5 % celotnega obsega izvoza v Skupnost.

(16) Komisija je pozneje proučila, ali bi za domačo prodajo lahko veljalo, da je bila dosežena med običajnim potekom trgovine v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe. V ta namen so bili proučeni stroški proizvodnje izdelka, ki ga vložnik proizvede in proda na domačem trgu.

(17) V proizvodnem procesu zadevnega izdelka je plin glavna surovina in predstavlja znaten del vseh stroškov proizvodnje. Zato se je v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe proučilo, ali so bili stroški proizvodnje in prodaje obravnavanega izdelka v računovodskih evidencah zadevnih strank ustrezno prikazani.

(18) Na podlagi podatkov, ki so jih objavili mednarodno priznani viri, specializirani na energetskem trgu, je bilo ugotovljeno, da so bile cene, ki jih je plačal vložnik, neobičajno nizke. Za primerjavo, znašale so eno petino izvozne cene zemeljskega plina iz Rusije in so bile znatno nižje od cene plina, ki so jo plačevali proizvajalci Skupnosti. V zvezi s tem vsi razpoložljivi podatki kažejo, da so bile domače cene plina v Rusiji nadzorovane in so precej nižje od tržnih cen, ki veljajo na nenadzorovanih trgih zemeljskega plina.

(19) Ker stroški za plin niso bili ustrezno prikazani v računovodskih evidencah vložnika, jih je bilo treba ustrezno prilagoditi. Ker na ruskem domačem trgu ni neizkrivljenih cen plina, je bilo treba cene plina v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe določiti na „kateri koli drugi ustrezni podlagi, vključno z informacijami z drugih reprezentativnih trgov“. Prilagojena cena je temeljila na povprečni ceni ruskega plina pri prodaji za izvoz na nemško/češki meji („Waidhaus“) in neto stroških prevoza ter prilagojena tako, da je odražala lokalne stroške distribucije. Waidhaus, glavno vozlišče za prodajo ruskega plina v EU, ki je največji trg za ruski plin in na katerem cene ustrezno odražajo stroške, se lahko šteje za reprezentativen trg.

(20) Po razkritju je vložnik navedel, da bi bila kakršna koli prilagoditev njegove cene plina na domačem trgu neupravičena, saj naj bi računovodske evidence družbe v celoti prikazovale stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo podobnega izdelka v državi porekla.

(21) Vendar pa je treba pri preverjanju stroškov proizvodnje podobnega izdelka iz člena 2(5) osnovne uredbe ugotoviti, ali stroški, kot so knjiženi v računovodskih evidencah družbe, *ustrezno* prikazujejo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi. Iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 18, je bilo ugotovljeno, da to ne drži. Vložnik ni obravnaval očitne velike razlike med ceno plina na ruskem domačem trgu in izvozno ceno zemeljskega plina iz Rusije na eni strani in ceno, ki jo plačajo proizvajalci Skupnosti, na drugi strani. Ravno tako ni upošteval dejstva, da so bile domače cene zemeljskega plina v Rusiji nadzorovane in se zanje ni moglo šteti, da ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Nenazadnje, vložnik ni pojasnil, zakaj bi bili kljub razlogom iz uvodne izjave 18 stroški plina, uporabljenega v proizvodnji podobnega izdelka, prodajanega na domačem trgu, ustrezno prikazani v računovodskih evidencah. To trditev je bilo zato treba zavrniti.

(22) Vložnik je nadalje zatrjeval, da je bila s prilagoditvijo plina *de facto* uporabljena metodologija za določitev normalne vrednosti, ki ni predvidena z osnovno uredbo. Z nadomestitvijo domačih stroškov za plin s stroški, izračunanimi v uvodni izjavi 19, in zaradi dejstva, da ti stroški predstavljajo velik del vseh stroškov podobnega izdelka in s tem tudi konstruirane normalne vrednosti, bi bila torej normalna vrednost *de facto* določena s podatki s tretjega „reprezentativnega“ trga. V zvezi s tem je vložnik navedel, da osnovna uredba za države s tržnim gospodarstvom predvideva le naslednje metodologije za določitev normalne vrednosti: (i) na podlagi domače cene za podoben izdelek v običajnem poteku trgovine ali, kot drugo možnost v primeru, da prodaja ne poteka v običajnem poteku trgovine, (ii) na podlagi stroškov proizvodnje v državi porekla (prišteti razumni znesek za prodajne, splošne in administrativne stroške („PSA“) ter za dobičke) ali (iii) na podlagi reprezentativnih izvoznih cen podobnega izdelka za ustrezno tretjo državo. Vložnik je sklenil, da zaradi tega normalna vrednost ne bi smela temeljiti na podatkih s tretjega reprezentativnega trga.

(23) V zvezi s tem in kot je tudi navedeno v spodnjih uvodnih izjavah 45 do 48, je najprej treba opozoriti na to, da je bila normalna vrednost določena v skladu z metodologijami, navedenimi v členu 2(1) do (6) osnovne uredbe. Da bi ugotovili, ali je domača prodaja potekala v običajnem poteku trgovine zaradi cene, tj. ali je bila dobičkonosna, je treba najprej ugotoviti, ali so bili stroški vložnika zanesljiva osnova v smislu člena 2(5) osnovne uredbe. Šele ko so stroški zanesljivo ugotovljeni, je mogoče določiti, katera metodologija se bo uporabila za določitev normalne vrednosti. Zato je

napačna trditev, da je bila z določitvijo zanesljivih stroškov v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe uvedena nova metodologija za določitev normalne vrednosti.

(24) Vložnik je nadalje navedel, da pri prilagoditvi stroškov v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe raven prilagojenih stroškov ne more presegati ravni ustreznih stroškov v državi izvoznici. V nasprotnem primeru bi bila uporabljena metodologija pri prilagoditvi stroškov v nasprotju s členom 2(3) osnovne uredbe, ki določa, da se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na podlagi stroškov proizvodnje *v državi porekla*.

(25) Stroški so bili prilagojeni v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe. Člen 2(5) osnovne uredbe ne omenja „stroškov proizvodnje v državi porekla“, temveč daje institucijam izrecno pravico do uporabe stroškov proizvodnje „z drugega reprezentativnega trga“ v državah, ki niso država porekla. Vložnikov argument je bilo treba zato zavrniti.

(26) Nenazadnje, ugotovitve iz uvodnih izjav 18 in 19 niso v nasprotju s členom 1 osnovne uredbe, kot to navaja vložnik. Čeprav člen 1 osnovne uredbe navaja, da bi bilo treba normalno vrednost določiti s sklicevanjem na podatke iz države izvoza, osnovna uredba tudi jasno navaja, da so pri tem pravilu možne izjeme.

(27) Trditev vložnika v zvezi s tem je bilo zato treba zavrniti.

(28) Vložnik je nadalje navedel, da mora prilagoditev, če se ta izvede za njegove stroške zemeljskega plina na domačem trgu, temeljiti na (i) nenadzorovanih cenah plina v Rusiji, ali (ii) na povprečni izvozni ceni ruskega zemeljskega plina za baltske države, ali, kot druga možnost, (iii) na podlagi dejanskih stroškov proizvodnje zemeljskega plina v Rusiji s prišteto primerno stopnjo dobička.

(29) Prvič, zaradi dejstva, da bi Komisija lahko izbrala drugo osnovo, izbira Waidhausa ni nerazumna izbira. Prvo merilo za izbiro osnove, na kateri se določijo cene plina, je, da ustrezno odraža ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Nesporno je, da je v zvezi s cenami pri Waidhausu ta pogoj izpolnjen. Drugič, dejstvo, da je bila količina plina, prodanega po nenadzorovanih cenah na domačem trgu, majhna samo med OPP in da so bile te cene dosti bolj podobne nadzorovanim domačim cenam kot pa prosto določeni izvozni ceni, pa pomeni, da so prevladujoče nadzorovane cene izkrivljale te nenadzorovane cene. Zato ni bilo mogoče uporabiti nenadzorovanih domačih cen. Prav tako obstaja mnenje, da ruske izvozne cene plina za baltske države niso bile dovolj reprezentativne, in sicer zaradi relativno majhnih izvoznih količin v te države. Poleg tega potrebni podatki v zvezi s stroški prevoza in distribucije niso bili na voljo, zato zanesljivih cen za baltske države ni bilo mogoče določiti. Dejansko se daleč največ plina izvozi prek vozlišča v Waidhausu, ki je zato primerna osnova za prilagoditev. Vložnik razen vozlišča v Waidhausu, kjer cene ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih, ni predložil nobenih dokazov v zvezi z obstojem reprezentativnih trgov. Zato so bili ti argumenti zavrnjeni.

(30) V tem kontekstu je vložnik tudi navedel, da je na nenadzorovanem trgu v Rusiji kupil približno 50 % zemeljskega plina, ki ga je porabil pri proizvodnji gnojil. Vložnik je trdil, da bi bilo diskriminatorno prilagoditi njegove stroške za plin, medtem ko se takšne prilagoditve ne bi izvedle za druge izvoznike z višjimi ravnmi stroškov, podobnimi njegovim. Treba je opozoriti na to, da so bili, glede na preverjeni izpolnjeni

vprašalnik, vložnikovi nakupi zemeljskega plina na nenadzorovanem trgu v Rusiji med OPP mejni. To trditev je bilo zato treba zavrniti.

(31) V zvezi s tretjo možnostjo, omenjeno pod (iii) v uvodni izjavi 28, tj. določitev prilagoditve na osnovi dejanskih stroškov proizvodnje zemeljskega plina v Rusiji, je treba najprej navesti, da ta možnost ni, kot trdi vložnik, izrecno predvidena v členu 2(5) osnovne uredbe. Kot je omenjeno v uvodni izjavi 29 pa je prvo merilo za izbiro osnove, na kateri se določijo cene plina, da ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Zato je vprašanje, ali dobavitelju cena plina, ki jo zaračuna strankam, prinese dobiček, v tem kontekstu nepomembno. Ta argument je bilo zato treba zavrniti.

(32) Vložnik je nadalje navedel, da domače cene zemeljskega plina v Rusiji, ki jih nadzoruje država, neprestano naraščajo in dosegajo ravni, ki krijejo stroške proizvodnje plina. Zato cene na domačem trgu ni mogoče obravnavati kot nekonkurenčne ali nerazumljivo nizke.

(33) Ta argument je neutemeljen, saj pravilen standard za izbiro reprezentativnega trga ni, ali so cene kot take dobičkonosne, temveč ali cene ustrezno odražajo ceno, ki se normalno plačuje na neizkrivljenih trgih, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 29. To pa ne drži za cene, ki jih nadzoruje država. Poleg tega ta argument nasprotuje tudi javnim izjavam ruskega dobavitelja plina (kot potrjujejo njegovi objavljeni revidirani računovodski izkazi), da ruske domače cene plina ne krijejo stroškov proizvodnje, prevoza in prodaje. Zato je bil ta argument zavrnjen.

(34) V zvezi z metodo izračuna cene plina pri Waidhausu je vložnik navedel, da bi morala biti ruska izvozna dajatev, ki se plača za ves izvoz, odšteta od cene pri Waidhausu, saj se izvozna dajatev na domačem trgu ne zaračuna.

(35) Dejansko je tržna cena pri Waidhausu, ki se je štel kot reprezentativni trg v smislu člena 2(5) osnovne uredbe, cena po izvoznih dajatvah in ne cena pred temi dajatvami. Z vidika kupca je to cena, ki jo mora plačati pri Waidhausu, pri tem pa ni pomembno, kolikšen odstotek te cene je izvozna dajatev in kolikšen odstotek cene dobi dobavitelj plina. Dobavitelj plina bo vedno poskušal zvišati ceno in zaračunati najvišji znesek, ki so ga stranke pripravljene plačati. Glede na to, da ta cena vedno precej presega stroške proizvodnje, kar dobavitelju plina prinaša velike dobičke, na oblikovanje cene v prvi vrsti ne vpliva višina izvozne dajatve, temveč znesek, ki so ga stranke pripravljene plačati. Zato je bilo sklenjeno, da je neizkrivljena cena, oblikovana na trgu, cena z izvozno dajatvijo, ne pa cena pred dajatvijo. Posledično so bili argumenti vložnika v zvezi s tem zavrnjeni.

(36) Vložnik je tudi izjavil, da bi bilo treba ceno pri Waidhausu prilagoditi glede na kakovost, razpoložljivost, tržnost, prevoz in druge pogoje prodaje, ki se razlikujejo na izvoznem in domačem trgu za zemeljski plin. Najprej je treba navesti, da je bila cena pri Waidhausu dejansko prilagojena glede na različne prevozne stroške za izvozni in domači trg in da trditev vložnika v zvezi s tem ni bila upravičena in zato zavrnjena. Glede drugih elementov vložnik ni predložil dodatnih informacij ali potrebnih dokazov. Zlasti pa vložnik ni dokazal niti ni bilo na voljo drugih informacij o tem, da so bile v kakovosti, razpoložljivosti, tržnosti in drugih pogojih prodaje razlike, ki bi utemeljevale nadaljnje prilagoditve, poleg tega pa vložnik ni poskušal količinsko opredeliti teh domnevnih razlik.

(37) V tem kontekstu je vložnik nadalje zatrjeval, da cene pri Waidhausu niso bile prilagojene za naravne primerjalne prednosti. V zvezi s tem je bilo navedeno, da bi bile cene plina v Rusiji nižje od cen izvoženega plina, saj ima Rusija veliko plina, Skupnost pa ne. Nadalje je bilo navedeno, da bi bila izvozna zmogljivost omejena z obstoječim sistemom za prenos plina, kar bi povečalo ruske izvozne cene. Vložnik je tudi izjavil, da je treba „neobičajno visoke dobičke“ ruskega dobavitelja plina na izvoznem trgu odšteti od uporabljene cene pri Waidhausu.

(38) Kot je omenjeno v uvodni izjavi 29 zgoraj, je prvo merilo za izbiro cen pri Waidhausu kot osnove, na kateri se določijo cene plina, da ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Razmere, ki prevladujejo na domačem trgu, v tem kontekstu niso pomembne. Zato je bilo treba navedene argumente zavrniti.

(39) Vložnik je ugovarjal tudi, da so bili pribitki lokalnih distributerjev dodani prilagojeni ceni plina, in trdil, da so dobički distributerjev že zajeti v ceni pri Waidhausu. V zvezi s tem je vložnik trdil, da so lokalni distributerji v Rusiji hčerinske družbe v popolni lasti dobavitelja plina in bi lahko dodatek dobička teh distributerjev povzročil dvojno štetje.

(40) Najprej je treba opozoriti, da pribitki lokalnih distributerjev ne vključujejo samo stopnje dobička teh družb, ampak tudi stroške, ki izhajajo iz razlike med nakupom in ponovno prodajo zemeljskega plina.

(41) Drugič, tega argumenta ni bilo več mogoče zadostno preveriti. Razlog je v dejstvu, da dobavitelj plina v Rusiji in njegove hčerinske družbe niso bili zajeti s sedanjo preiskavo in zato ni bilo na voljo dovolj informacij o njegovi organizaciji in strukturi stroškov. Treba je tudi opomniti, da razmere v Rusiji v tem pogledu niso dovolj pregledne, med drugim zaradi tesnih povezav med dobaviteljem plina in rusko vlado, da bi omogočale zadovoljiv dostop do potrebnih dokazov.

(42) Poleg tega vložnik, ki nosi dokazno breme, ni uspel predložiti nobenih dodatnih informacij ali dokazov, ki bi pokazale(-i), ali in v kakšnem obsegu so bili stroški distribucije dejansko vključeni v ceno pri Waidhausu. Toda ker so domače stranke kupovale plin pri lokalnih dobaviteljih, se lahko domneva, da bi morale plačati stroške lokalne distribucije, ki kot takšni niso vključeni v neprilagojeno ceno pri Waidhausu. Zato je bilo v tej fazi postopka treba upoštevati, da je bila ta prilagoditev upravičena in posledično je bil argument zavrnjen.

(43) Vendar so institucije Skupnosti tudi menile, da bi lahko ta posebna prilagoditev očitno vplivala na izračun stopnje dampinga. Glede na posebno situacijo, opisano v uvodni izjavi 41, se je zato štelo, da Komisija v zvezi s tem lahko razmisli o ponovnem začetku pregleda, če vložnik predloži zadostne preverljive dokaze.

(44) Vložnik je navedel tudi, da se v Nemčiji cene plina oblikujejo nekonkurenčno. Treba je opozoriti, da preiskave, ki jih sedaj izvajajo nemški protimonopolni organi, zadevajo cene, po katerih glavni nemški distributerji plina plin prodajajo na domačem trgu, zato te nikakor niso povezane s ceno, po kateri se ruski plin prodaja pri Waidhausu.

(45) Po prilagoditvi stroškov proizvodnje, kot je opisano zgoraj, nobena domača prodaja ni bila izvedena po običajnem poteku trgovanja v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe.

(46) Zato je veljalo, da domače cene niso bile primerna osnova za določitev normalne vrednosti in uporabiti je bilo treba drugo metodo. V skladu s členom 2(3) in (6) osnovne uredbe je bila normalna vrednost konstruirana tako, da so se izvoznikovim proizvodnim stroškom za zadevni izdelek, ki so bili po potrebi prilagojeni, kot je navedeno v uvodni izjavi 19, dodali razumni zneski za PSA-stroške in dobiček.

(47) PSA-stroški in dobiček niso mogli biti določeni v skladu s členom 2(6) osnovne uredbe, ker vložnik ni imel reprezentativne domače prodaje zadevnega izdelka v običajnem poteku trgovine. Člena 2(6)(a) osnovne uredbe ni bilo mogoče uporabiti, ker je preiskava zajemala samo enega vložnika. Ravno tako ni bilo mogoče uporabiti člena 2(6)(b), saj bi morali biti zaradi razlogov iz uvodne izjave 18 v zvezi s stroški plina prilagojeni tudi proizvodni stroški vložnika za izdelke, ki spadajo v enako splošno kategorijo blaga. Zato so bili PSA-stroški in dobiček določeni na podlagi člena 2(6)(c) osnovne uredbe.

(48) V skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe so bili PSA-stroški utemeljeni na ustrezni metodi. Severnoameriški trg je pokazal znaten obseg domače prodaje in visoko raven konkurence domačih in tujih družb. V zvezi s tem so bili proučeni javno dostopni podatki v zvezi z družbami, ki delujejo v sektorju poslovanja z gnojili. Ugotovljeno je bilo, da bi bili ustrezni podatki severnoameriških (ZDA in Kanada) proizvajalcev najprimernejši za namen preiskave, glede na veliko dostopnost zanesljivih in popolnih javnih finančnih informacij družb iz tega dela sveta, ki kotirajo na borzi. Zato so bili PSA-stroški in dobiček določeni na podlagi tehtanega povprečja PSA-stroškov in dobička treh severnoameriških proizvajalcev, ki spadajo med največje družbe v sektorju dušikovih gnojil, glede na njihovo domačo prodajo enake kategorije izdelkov (dušikova gnojila). Ti trije proizvajalci so se šteli za reprezentativne na področju poslovanja z dušikovimi gnojili, njihovi PSA-stroški in dobiček pa za reprezentativne običajne stroške in dobiček družb, ki uspešno delujejo na tem poslovnem področju. Treba je opozoriti, da ni bilo razvidno, da bi višina tako določenega dobička presegala dobiček, ki so ga drugi ruski proizvajalci ustvarili pri prodaji izdelkov enake kategorije na domačem trgu.

(49) Industrija Skupnosti je v zvezi z določitvijo PSA-stroškov zgornjemu pristopu nasprotovala in navedla, da bi bilo treba uporabiti vložnikove PSA-stroške. Vendar pa člen 2(6) osnovne uredbe določa, da zneski za PSA-stroške temeljijo le na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo zadevnega proizvajalca izvoznika, ko ta prodaja poteka po običajnem poteku trgovine. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 45 in 46, temu ni bilo tako in zato je bilo treba ta argument zavrniti.

2. Izvozna cena

(50) V skladu s členom 2(8) osnovne uredbe je bila izvozna cena določena na osnovi cene, ki je bila dejansko plačana ali se plačuje za zadevni izdelek, ko se ta izvozi v Skupnost.

3. Primerjava

(51) Normalna vrednost in izvozna cena sta bili primerjani na podlagi franko tovarna. Da se zagotovi poštena primerjava med normalno vrednostjo in izvoznimi cenami, so bile razlike, ki vplivajo na ceno in primerljivost cene, ustrezno popravljene v obliki prilagoditev v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe. Primerne prilagoditve v zvezi s

prevozom, kreditom, pakiranjem in bančnimi stroški so bile izvedene, ko so bile razumne, natančne in podprte s preverjenimi dokazi.

4. Stopnja dampinga

(52) Stopnja dampinga je bila v skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe določena na podlagi primerjave tehtane povprečne normalne vrednosti s tehtano povprečno izvozno ceno.

(53) Preiskava je pokazala, da je do dampinga prišlo med obdobjem preiskave v zvezi s pregledom. Stopnja dampinga, izražena kot odstotek cene CIF meja Skupnosti brez plačane dajatve, je 42,06 %.

5. Trajna narava okoliščin, ki so prevladovale med OP

(54) V skladu s členom 11(3) osnovne uredbe je bila izvedena analiza, da se ugotovi, ali se sprememba okoliščin glede dampinga lahko utemeljeno šteje za trajno.

(55) V zvezi s tem je treba opozoriti, da je bila normalna vrednost v prvotni preiskavi določena na podlagi dobičkonosnih prodajnih cen na domačem trgu ZDA, ker Rusija v tem času še ni bila država s tržnim gospodarstvom. V okviru sedanje preiskave v zvezi s pregledom se Rusija šteje za državo s tržnim gospodarstvom, zato je normalna tržna vrednost določena na podlagi vložnikovih stroškov proizvodnje, ki so bili po potrebi prilagojeni. Iz nobene ugotovitve ni razvidno, da normalna vrednost, določena med sedanjim pregledom, ne bi bila trajne narave.

(56) Ni bilo dokazov o tem, da se izvoz ne bi nadaljeval po sedanji ravni cen.

(57) Na podlagi tega se sklene, da se spremenjene okoliščine glede na prvotno preiskavo v zvezi z dampingom (zdaj na podlagi primerjave lastne normalne vrednosti in izvoznih cen vložnika) upravičeno lahko štejejo za trajne.

D. ZAKLJUČEK PREGLEDA

(58) Ker je bila dajatev v prvotni preiskavi uvedena v obliki posebnega zneska na tono, bi bilo treba to obliko ohraniti tudi v sedanji preiskavi. Dajatev, izračunana na podlagi sedanje stopnje dampinga, bi znašala 48,09 EUR na tono.

(59) Treba je opomniti, da se je, kot je navedeno v uvodni izjavi 94 Uredbe Sveta (ES) št. 658/2002, pri uvedbi dokončnih ukrepov leta 2002 stopnja škode uporabila pri določanju višine dokončne dajatve, ki se uvede v skladu s pravilom nižje dajatve. Kot je opredeljeno s členom 1(2) Uredbe (ES) št. 658/2002, je znesek veljavne dajatve odvisen od posebnega tipa izdelka in znaša med 41,42 EUR na tono in 47,07 EUR na tono.

(60) Ker je dajatev, določena na podlagi veljavne stopnje dampinga, višja od veljavne dajatve, je treba pregled zaključiti brez sprememb stopnje dajatve, ki velja za vložnika in ki se ohrani na ravni dokončne protidampinške dajatve, določene v prvotni preiskavi.

E. ZAVEZA

(61) Vložnik je izrazil interes, da ponudi zavezo, vendar ni predložil dovolj utemeljenih ponudb za zavezo v rokih, določenih v členu 8(2) osnovne uredbe. Zato Komisija ni mogla sprejeti nobene ponudbe za zavezo. Vendar zapletenost nekaterih vprašanj, in sicer (1) nestanovitnost cene zadevnega izdelka, ki bi zahtevala določeno indeksacijo minimalnih cen, pri čemer pa ključno gonilo stroškov ne pojasnjuje zadostno nestanovitnosti, in (2) posebne razmere na trgu za zadevni izdelek (med drugim, da je uvoz izvoznika, ki je predmet tega pregleda, omejen), nakazuje potrebo po nadaljnjem obravnavanju, ali bi bila zaveza v kombinaciji indeksirane minimalne cene in kvantitativne zgornje meje učinkovita.

(62) Kot je omenjeno zgoraj, zaradi te zapletenosti vložnik ni mogel oblikovati sprejemljive ponudbe za zavezo v določenem roku. Ob upoštevanju zgoraj napisanega Svet meni, da je treba vložniku izjemoma dovoliti dopolnitev ponudbe za zavezo po zgoraj omenjenem roku, vendar v roku 10 koledarskih dni od začetka veljavnosti te uredbe.

F. RAZKRITJE

(63) Zainteresirane stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravalo zaključiti sedanji pregled in ohraniti obstoječe protidampinške dajatve na uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja vložnik. Vsem strankam je bila dana možnost, da predložijo pripombe. Njihove pripombe so bile upoštevane, če so bile upravičene in utemeljene z dokazi –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Edini člen

Delni vmesni pregled protidampinških ukrepov, ki veljajo za uvoz trdnih gnojil z deležem amonijevega nitrata, ki presega 80 mas %, uvrščenih pod oznake KN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 31 05 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 in ex 3105 90 91 in s poreklom iz Rusije, ki se je začel v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96, se zaključi brez spremembe veljavnih protidampinških ukrepov.

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, […]

Za Svet
Predsednik
[...]